

Arrest

nr. 94 516 van 2 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst van 17 september 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. VAN LOOY, die loco advocaat T. VAN GESTEL verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 27 augustus 2012 een asielaanvraag in.

1.2. Op 17 september 2012 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Gorani, afkomstig uit Zlipotok (gemeente Dragas, Kosovo) en bent u in het bezit van het Kosovaarse staatsburgerschap. U bent officieel gehuwd met . M. {.} (O.V. xxxxxx), eveneens Gorani. Uit uw verklaringen blijkt dat u Kosovo ontvluchtte om dezelfde redenen als degene die werden uiteengezet door uw echtgenoot N. {.}. Zo beaamde u dat jullie Kosovo verlieten ten gevolge van de problemen die uw echtgenoot kende met onbekenden te wijten aan het feit dat uw

echtgenoot ten tijde van de Kosovaarse oorlog (1998-1999) in het Servische leger diende. Zo werd uw echtgenoot tijdens zijn werk in Prizren (Kosovo) aangevallen door twee jongeren, waren onbekenden in 2006 naar hem op zoek aan zijn ouderlijke woonst en kreeg zijn oom in 2009 in Prizren het bezoek van individuen op zoek naar uw echtgenoot. In 2010 werd uw echtgenoot door twee personen meegenomen voor ondervraging. Door een snelle tussenkomst van KFOR-soldaten (Kosovo Force) kende u echtgenoot geen echte problemen. Een tiental dagen voor jullie vertrek uit Kosovo vielen onbekenden jullie woning binnen. Er was geduw aan de deur en u verloor het bewustzijn. Daar u pas bijkwam wanneer jullie belagers reeds vertrokken waren, weet u niet wat er concreet die nacht gebeurde. U vernam enkel dat jullie belagers de vlucht namen nadat jullie burens de lichten van hun woning aanstaken. Voorts bracht u aan dat in 2003 het pasgeboren kind van uw broer, gezond geboren, in twee werd gebroken door de behandelende arts, die zich na voornoemde feiten een week schuilhield. Uit angst durfde geen van uw familieleden van voormeld incident klacht neerleggen bij de politie in Kosovo. Daar een dergelijk leven voor u en uw gezin niet langer houdbaar was, verlieten jullie op 24 augustus 2012 Kosovo en kwamen jullie op 27 augustus 2012 in België aan, waar u de dag van uw aankomst een asielaanvraag indiende. Bij een terugkeer naar Kosovo vreest u voor een hernieuwing van jullie problemen. U bent in het bezit van uw (vervallen) identiteitskaart uitgereikt door UNMIK (United Nations Interim Administration Mission in Kosovo) op 6 juni 2001 te Pristina (Kosovo); uw geboorteakte en uw Kosovaars staatsburgerschapsbewijs, beide uitgereikt op 20 juni 2012 te Krusevo (Dragas).

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw echtgenoot, M. N. {...} (O.V. xxxxxxx), werden uiteengezet (CGVS, p. 7-10). In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van inoverwegingname van zijn asielaanvraag genomen, die luidt als volgt:

"Op basis van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen. Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3, of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er ernstige twijfels rijzen bij uw verklaringen in het naoorlogse Kosovo steeds in uw herkomstland te hebben verbleven. Er dient immers vastgesteld te worden dat u noch uw echtgenote over recente, de afgelopen jaren in Kosovo uitgereikte, identiteitskaarten beschikken. Zowel u als uw echtgenote leggen enkel een in 2001 (geldig tot 2006) door UNMIK uitgereikte identiteitskaart neer (document 1). Dat u zich in de periode 2006-2012 uit angst nooit naar de bevoegde instellingen durfde te begeven voor het verkrijgen van een nieuwe identiteitskaart, overtuigt geenszins voor uw tekortkoming ter zake daar u sinds 2004 tot recent voor uw vertrek uit Kosovo in augustus 2012 wel werkzaam was in de bouwsector in Zlipotok en onmiddellijke omgeving (CGVS, p. 6-7). Het feit dat u wel in Kosovo recent voor uw vertrek uitgereikte documenten neerlegde ten overstaan van de Belgische asielinstanties doet aan deze vaststelling geen afbreuk daar de door u neergelegde Kosovaarse documenten (uw huwelijksakte, de geboorteaktes van uw gezinsleden en de staatsburgerschapsbewijzen van uzelf en uw echtgenote) tevens door derden kunnen worden aangevraagd en verkregen in Kosovo (documenten 2-4). Voorts moet worden vastgesteld dat uw jongste dochter Sanela in september 2005 in de Vojvodina, het noorden van Servië, is geboren (document 2).

Wat uw dochter Sanela verder betreft moet vastgesteld worden dat uit haar Kosovaarse geboorteakte blijkt dat zij voor het eerst in Kosovo geregistreerd werd op 20 juni 2012, de dag van uitgifte van voornoemde akte, een bijkomend bevreemdend gegeven als u effectief al die jaren in Kosovo zou hebben verbleven. Uw verklaring dat uw schoonbroer zorgde voor de eerste registratie van uw dochter Sanela in Kosovo is weinig aannemelijk daar een laattijdige registratie van een kind steeds dient te gebeuren door de ouders en gepaard gaat met verzwaarde verplichtingen (in vergelijking met een tijdige registratie van een kind na de geboorte) inzake neer te leggen stavingsmateriaal. Verder moet in dit verband opgemerkt worden dat uw schoonzus K. H. {...} (O.V. xxxxxxx), zus van uw echtgenote, in het kader van haar asielaanvraag in de periode eind 2004/begin 2005 verklaarde dat haar zus Serheda reeds enige tijd Zlipotok had verlaten en zij geen idee had waar Serheda verbleef. Gelet op het feit dat jullie beweerden zich in Prizren te bevinden sinds mei 2003, naburige gemeente van Dragas, is het weinig overtuigend dat Kadira, als uw verklaringen ter zake naar waarheid mogen worden geschat, niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat Serheda en u zich in Prizren bevonden. Voorts verklaarde u sinds juni/juli 2004 terug in Zlipotok te hebben verbleven en verliet Kadira Zlipotok pas rond november 2004 (CGVS, p. 9, 15-16). Ten slotte konden u en uw echtgenote geen concrete informatie verschaffen over wie of wat EULEX is of doet (CGVS, p. 5, CGVS Serheda, p. 4-5). Gelet op de alomtegenwoordigheid van EULEX, die sinds december 2008 de taken van de UNMIK-politie overnam, in het Kosovaars straatbeeld, versterkt ook dit gegeven het vermoeden dat u en uw gezin de afgelopen jaren (permanent) buiten Kosovo verbleven. Uw echtgenote kon daarenboven geen antwoord geven op de vraag of in augustus 2012 UNMIK nog steeds actief was in Kosovo. Haar argument dat zij niet buiten kwam, kan haar onwetendheid geenszins rechtvaardigen (CGVS Serheda, p. 5). Voorgaande vaststellingen doen met rede vraagtekens plaatsen bij uw verklaringen de afgelopen jaren steeds in Kosovo te hebben verbleven. Bij uitbreiding hiervan dienen evenzeer de door u beweerde in Kosovo gekende veiligheidsproblemen van de afgelopen jaren in vraag te worden gesteld. De door u neergelegde verklaring opgesteld door uw zus waarin zij bevestigt dat jullie wel degelijk de hele tijd tot in 2012 in Kosovo hebben gewoond kan bezwaarlijk in overweging genomen worden als objectief bewijsstuk en kan de voorgaande vaststellingen dan ook niet wijzigen. Dat het om een bij de rechtbank gelegaliseerde en door twee getuigen ondertekende verklaring betreft, zegt niets over de geloofwaardigheid van de inhoud van de verklaring.

Voorts dient gewezen te worden op een aantal vaststellingen die de waarachtigheid van de door u beweerde veiligheidsproblemen verder ondermijnen. Zo is het op zijn minst bevreemdend te noemen dat uw echtgenote ten overstaan van de Dienst Vreemdelingen d.d. 29 augustus 2012 met geen woord gerept heeft over de inval in uw woning in augustus 2012 die de directe aanleiding was voor uw vertrek uit Kosovo (DVZ, Vragenlijst CGVS Serheda, p. 1-4). Voorts moet vastgesteld worden dat wat betreft het incident waarbij onbekenden u meenamen en wilden ondervragen over uw betrokkenheid bij de Kosovaarse oorlog u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 6 september 2012 stelde dat het ging om twee personen in maatpak die u in juni/juli 2010 zegden mee te komen, maar het echter niet tot een ondervraging kwam daar er vrijwel een onmiddellijke interventie kwam van enkele Turkse KFOR-soldaten (CGVS, p. 12). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 29 augustus 2012 verklaarde u echter dat het ging om onbekenden in zwart uniform die u in 2009 meenamen en effectief ondervroegen, onder meer over een incident dat plaatsvond in de oorlog nabij een ziekenhuis (DVZ, Vragenlijst CGVS, p. 3). Er kunnen dus zeer ernstige vraagtekens geplaatst worden bij de waarachtigheid van de veiligheidsproblemen die u beweert in 2010 en 2012 gekend te hebben. Bovenstaande bevindingen zetten bovendien uw algemene geloofwaardigheid verder onder druk. Tot slot, wat de door u en uw echtgenote aangebrachte problemen van jullie familieleden in 2002 en 2003 betreft, dient nog opgemerkt te worden dat voornoemde problemen jullie toentertijd er niet toe hebben aangezet Kosovo te verlaten en aldus actueel, geruim negen jaar na datum, bezwaarlijk nog kunnen worden ingeroepen als aanleiding voor jullie vlucht (CGVS, p. 11 en 15; CGVS Serheda, p. 7-8).

Wat er ook van zij, indien uw verklaringen alsnog naar waarheid mogen worden geschat, heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw veiligheidsproblemen in Kosovo geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van problemen met uw belagers in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, opdat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker dient te worden aangetoond dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u geenszins gedaan heeft. Zo dient vastgesteld te worden dat u voor de door u in 2010 en 2012 gekende problemen nooit de hulp en/of bescherming heeft ingeroepen van de in Kosovo opererende veiligheidsinstanties.

Uw motivering waarom u in 2012 de ordediensten niet op de hoogte bracht van uw problemen, namelijk enerzijds omdat u het nut er niet van inzag omdat u reeds besloten had Kosovo te ontvluchten en anderzijds omdat u zich voor een melding bij KFOR naar Prizren zou hebben moeten begeven en u vreesde onderweg gedood te kunnen worden, kan geenszins gelden ter rechtvaardiging van uw nalaten de ordediensten op de hoogte te stellen van uw problemen. Het is precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Ter zake kan nog opgemerkt werden dat bij het overlijden van uw vader in april 2007, waar men ervan uitging dat het om moord ging, de politiediensten (van zowel Prizren, Krusevo als Pristina) ter plaatse zijn gekomen en de nodige onderzoeken voerden (CGVS, p. 8; CGVS Serheda, p. 9). Uw echtgenote voegde er aan toe dat dit het enige incident was dat aan de politie gemeld werd (CGVS Serheda, p. 9). Bovendien had u met uw schoonbroer H. K. {...} een direct aanspreekpunt bij de Kosovaarse Politie (CGVS Serheda, p. 4). Hieraan kan worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat Kosovaarse Politie hulp en/of bescherming kan en wil bieden aan alle Kosovaarse burgers, ongeacht hun etnie, die problemen hebben/vrezen, alsook dat er voldoende wettelijke middelen voorhanden zijn en effectieve maatregelen worden getroffen voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Over het algemeen voert de Kosovaarse Politie haar taken op een professionele en competente manier uit. Voorts werd in februari 2008 gestart met de ontplooiing van EULEX. Op 9 december 2008 werd deze missie daadwerkelijk operationeel. Deze missie heeft als doel de Kosovaarse autoriteiten bij te staan bij de verdere uitbouw van een goed functionerend politie- en justitieapparaat. Het is de taak van de EULEX Police Component om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers in Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is EULEX van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden is. Eveneens maakt de informatie van het Commissariaat-generaal duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiligere leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Kosovo opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was. Ik meen dan ook dat er in Kosovo actueel redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande bevindingen kunnen wijzigen. Uw UNMIK-identiteitskaart, uw militair boekje, uw staatsburgerschapsbewijs, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uzelf en uw kinderen bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw militaire dienst die in deze beslissing niet ter discussie staan. De overlijdensakte van uw vader staft zijn overlijden, maar geeft geen uitsluitsel over de oorzaak ervan."

Derhalve kan uw asielaanvraag evenmin in overweging genomen worden.

Ook uw (vervallen) UNMIK-identiteitskaart, geboorteakte en Kosovaars staatsburgerschapsbewijs kunnen geen ander licht werpen op voorgaande appreciatie daar ze enkel persoonsgegevens bevatten, die op zich niet worden betwist.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen"

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekende partij duidt “de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid, vertegenwoordigd door de Dienst Vreemdelingenzaken” aan als verwerende partij.

2.2. Op grond van het inquisitoriaal karakter van zijn rechtspleging komt het de Raad toe om op zicht van de bestreden beslissing ambtshalve als verwerende partij aan te duiden die overheid die het best geplaatst is om de wettigheid van die beslissing te verdedigen (cf. RvS 18 december 2001, nr. 101.932, Devos; RvS 10 juni 1997, nr. 66.659). Het komt niet aan partijen toe om te beslissen wie al dan niet partij is in de zaak (cf. RvS 1 juli 2003, nr.121.147, c.v. Intercommunale Haviland; RvS 1 december 1999, nr.83.770, Wijns en De Boeck). Bijgevolg wordt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als verwerende partij aangeduid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 EVRM.

Verzoekende partij betoogt dat haar verklaringen en de verklaringen van haar echtgenoot waarheidsgetrouw zijn. Zij stelt dat het uiteraard eenvoudig is zich te baseren op het loutere bestaan van bepaalde veiligheidsinstanties in het herkomstland om tot het besluit te komen dat er aanspraak gemaakt zou kunnen worden op nationale bescherming. Verzoekende partij meent dat de situatie in Kosovo nog steeds erg gespannen is hetgeen repercussies heeft op de in Kosovo aanwezige Serviërs. Verzoekende partij heeft weliswaar de Kosovaarse nationaliteit doch haar echtgenoot werd in het verleden opgevorderd door het Servische leger; zijn dienst bij dit leger en de handelingen die hij daar diende te stellen, worden hem niet in dank afgenomen. Met de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo zijn de spanningen aanzienlijk opgelopen. Verzoekende partij haar echtgenoot blijft niet gespaard van haatdaden die voornamelijk het werk zijn van Albanese criminelen en islamitische terroristen die met elkaar samenwerken om de laatste Serviërs uit Kosovo te verjagen. Verzoekende partij verwijst naar de aan het verzoekschrift toegevoegde informatie dienaangaande. Zij meent dat de aanwezigheid van verscheidene veiligheidsinstanties ter plaatse niets verandert aan haar situatie. Zij stelt dat deze niet in staat zijn hen op ieder ogenblik van de dag in de gaten te houden, teneinde hun veiligheid te waarborgen. De veiligheid van de verzoekende partij en haar familie kan absoluut niet gegarandeerd worden. Bij terugkeer loopt zij het risico blootgesteld te worden aan foltering of mensonterende behandeling.

3.2. Artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*

d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, luidt als volgt:

“De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

- Albanië
- Bosnië-Herzegovina
- India
- Kosovo
- FYROM
- Montenegro
- Servië”

In de aanhef van het verslag aan de Koning bij voormeld koninklijk besluit van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Een individueel en effectief onderzoek blijft noodzakelijk, maar het vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is, gezien zijn afkomst uit een veilig land van herkomst.”

In fine van het verslag aan de Koning bij voormeld koninklijk besluit van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Niettegenstaande ook uit het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat er enige kanttekeningen zouden kunnen worden geplaatst bij bepaalde situaties in bepaalde landen, vormt deze vaststelling geen bezwaar om deze landen op de lijst te plaatsen, rekening houdende met alle relevante feiten en omstandigheden. Deze afweging gebeurde op zeer voorzichtige wijze. Bovendien wordt de asielzoeker afkomstig van deze veilige landen steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.”

3.3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat uit de verklaringen van verzoekende partij niet duidelijk blijkt dat wat haar betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in Kosovo in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij in Kosovo een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

3.4. Met een herhaling van haar asielmotieven toont de verzoekende partij niet aan dat zij geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp- en of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Zoals blijkt uit de verklaringen van de verzoekende partij hebben zij en haar echtgenoot in het verleden nooit de hulp of bescherming ingeroepen van de in Kosovo opererende

veiligheidsinstanties, dit terwijl uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en dat toegevoegd werd aan het administratief dossier, blijkt dat de Kosovaarse politie hulp en/of bescherming kan en wil bieden aan alle Kosovaarse burgers, ongeacht hun etnie, alsook dat er voldoende wettelijke middelen zijn en effectieve maatregelen worden genomen voor de vaststelling, vervolging en bestraffing van misdrijven. De Kosovaarse politie wordt voorts bijgestaan door EULEX die als taak heeft de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en ervoor te zorgen dat de Kosovaarse politie alle burgers dient. Ook door de OSCE wordt speciale aandacht besteed aan het creëren van een veiligere leefomgeving in Kosovo. Met haar bloot betoog dat de veiligheidsinstanties niet in staat zijn haar veiligheid te waarborgen, toont de verzoekende partij, mede in het licht van de vaststelling dat zij zich nooit gewend heeft tot deze instanties voor hulp of bescherming - geenszins aan dat - indien zij problemen ondervindt in Kosovo - geen hulp of bescherming kan krijgen van de aldaar aanwezige opererende veiligheidsinstanties.

De Raad ziet voorts geenszins in hoe de door de verzoekende partij bijgebrachte informatie afbreuk kan doen aan de motieven van de bestreden beslissing dat niet blijkt dat de verzoekende partij geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp- en of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Immers, het artikel *“4 jaar onafhankelijkheid: Kosovo als terrorismebasis”* heeft het over het islamitisch terrorisme dat als basis Kosovo heeft, doch geenszins blijkt hieruit dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert om te oordelen dat Kosovo beschikt over veiligheidsinstanties die hulp en bescherming kunnen en willen bieden aan alle Kosovaarse burgers, onjuist is. Het *“Reisadvies Kosovo”* dat de verzoekende partij nog voegt aan haar verzoekschrift, kan evenmin afbreuk doen aan de motieven van de bestreden beslissing. Hier wordt de reiziger slechts gewezen op de noodzakelijkheid van het treffen van voorzorgsmaatregelen wanneer men door Kosovo wenst te reizen, doch geenszins blijkt hieruit dat Kosovo niet beschikt over naar behoren functionerende veiligheidsinstanties bij problemen zoals deze door de verzoekende partij aangehaald. Eerder blijkt uit dit reisadvies dat dit de informatie van het Commissariaat-generaal bevestigt nu blijkt dat zowel de lokale politie KPS als de ordehandhavers van de EULEX en de NAVO streng optreden tegen elke vorm van extremisme en criminaliteit.

Verzoekende partij, die afkomstig is van een veilig land van herkomst, kan met het meedelen van haar visie op de situatie in Kosovo niet aantonen dat de bestreden beslissing artikel 3 EVRM schendt. De bestreden beslissing bevat daarenboven geen verwijderingsmaatregel. Wegens het gebrek aan een verwijderingsmaatregel is een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde (cf. RvS 5 oktober 2011, nr. 215.574).

Het eerste middel kan niet worden aangenomen.

3.5. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekende partij stelt dat het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden is daar waar de bestreden beslissing stelt dat haar echtgenoot zijn militair boekje geen bewijswaarde heeft omdat het enkel gegevens bevat betreffende zijn militaire dienst. Dit is evenwel de reden waarom hun vrees gegrond is. Hun problemen zijn juist ingegeven door het feit dat hij bij het Servisch leger heeft gediend, waardoor hij het doelwit vormt van Albanese criminelen en islamitische terroristen die als enige doelstelling hebben Serviërs te verjagen. Op basis van het argument ‘veilig land’ is men volgens de verzoekende partij al te gemakkelijk aan de ware feiten van haar relaas voorbij gegaan.

3.6. Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de verwerende partij de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Met haar betoog gaat de verzoekende partij eraan voorbij dat de commissaris-generaal geenszins betwist dat haar echtgenoot militaire dienst heeft gedaan (zie laatste paragraaf voorafgaand aan de conclusie van de bestreden beslissing). Wat wel betwist wordt is het feit dat de verzoekende partij en haar echtgenoot geen hulp/of bescherming zouden kunnen krijgen van de in Kosovo operationele veiligheidsinstanties indien zij zich geconfronteerd zien met problemen. Door te verwijzen naar het feit dat haar echtgenoot militaire dienst heeft gedaan en dat hun problemen hieruit voortvloeien, slaagt verzoekende partij er niet in afbreuk te doen aan de pertinente motivering van de bestreden beslissing dienaangaande. De Raad verwijst volledigheidshalve naar de bespreking van het eerste middel.

De verzoekende partij toont geenszins aan dat de commissaris-generaal is uitgegaan van een verkeerde feitenvinding of nog dat hij tot het kennelijk onredelijke besluit is gekomen om de asielaanvraag van de verzoekende partij niet in overweging te nemen.

Het tweede middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee januari tweeduizend en dertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. S. TRICOT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. TRICOT

S. DE MUYLDER